

"opgeruimd"

Steels sloop ze door de kelder. ze dacht dat wat of wie haar zo beangstigd had niets in de kelder had te zoeken. Haar man was een weekje naar Stockholm voor zijn werk.

Als hij weer terugkwam, zouden ze al snel samen op vakantie gaan. Wat piepte daar toch...o jee, vast weer muizen. Gerard, haar man had vallen gezet, maar òf die muizen waren gewend aan andere kaas òf ze waren heel slim, had Gerard gezegd. Hij wist natuurlijk niet dat zij héél voorzichtig de kaas uit de vallen had gehaald. Ze leek wel haast een dierenactiviste, nou ze was niet van plan iemand te gaan vermoorden...

Het was zaterdag begonnen. Ze wist zeker dat er niemand in huis was. Kranen die boven liepen, gordijnen die opengeschoven waren, terwijl zij zéker wist, dat ze ze dicht had gedaan. Ze liep als een waanzinnige door het huis, aan haar haar trekkend en constant huilen.

Gerard kwam samen met een wat oudere man de keldertrap af.

"Ziet u wel, dokter, zei hij, "zo gaat het nu steeds, ze hoort wat, raakt volledig van streek. Ik ben bang dat ze zichzelf wat aan doet."

"Dat is inderdaad niet onwaarschijnlijk", gaf de dokter (psychiater) toe.

"Wel, omdat u ook nog weg gaat is een crisisopname wel een optie. Ik zal één en ander regelen. Als het goed is, kan ze vandaag nog terecht. Maar ik zal eerst nog even met haar praten."

Ook de dokter kreeg geen zinnig woord uit haar. Ze was door het dolle geraakt toen ze begreep wat Gerard van plan was. Ze wilde weg en nu ze snapte dat dat wel met gemak zou lukken, maar niet haar eigen gemak, had ze dat niet kunnen verwerken.

Want haar huwelijk was voorbij. Gerard zou alles in het werk stellen dat ze opgenomen zou moeten blijven en zelfs wanneer dat niet lukte, zou haar leven voorbij zijn.

Gerard stond fluitend bij zijn auto. Zo Marie was netjes opgeruimd. In de week die nu voor hem lag, natuurlijk ging hij niet naar Stockholm, moest hij het huis zien te verkopen en alle abonnementen afzeggen. Hij had er vast vertrouwen in dat het wel snel lukken zou om het huis tegen de helft van de marktwaarde zou kunnen verkopen. De verloren helft was dan die van Marie en de andere voor hem.

Gelukkig had hij contacten in Zuid Amerika. Daar was geen onwil om mensen die geld hadden te laten binnenstromen. Als je zag wie ze in het verleden binnen hadden gelaten, daar was hij een engeltje bij....